

ukendt med, at sociale Love, som Ulykkesforsikringsloven og Fabrikloven udelukkende skyldes Hr. Ludvig Bramsens Initiativ, og at i sin Tid en Lov, som koster en hel Del Penge, nemlig Alderdomsforsørgelsesloven, i første Række skyldtes daværende Minister Ingerslevs Forhandlinger med de Moderate og ingenlunde det højtærede Flertal som her sidder. Og jeg tør vel ogsaa med Hensyn til det voksende Hensyn til Sygekasserne hævde, at det var for en blandt Nationaløkonomer og Embedsmænd opstaaet Fordring, at Højres Regering bøjede sig, og at dette var fuldstændig i Samklang med de Anskuelse, som f. Eks. den nuværende Gehejmerraad Estrup allerede i 1875 anerkendte. Jeg tror, at det ærede Medlem har fuldstændig Uret her. Jeg ved ikke om det ærede Medlem har siddet her i Tinget saa længe, men har han siddet saa længe, at han er kendt med en Del af de sidste sociale Love, har han ikke været saa vaagen, som jeg, der har siddet uden for Tinget.

Over for den højtærede Finansministers Bemærkning om, at hvis der paa Finansloven faktisk vilde blive Balance skal jeg kun sige, at saa vil det blive paa den Maade, at den højtærede Finansminister ikke bruger en hel Del af de givne Bevillinger. Det er jo anerkendelsesværdigt, men jeg synes dog, at det er en noget uheldig Praksis saaledes at vedtage Bevillinger til Ministeren, som det staar ham frit for at bruge eller ikke. Hvis det var sket i Højres Tid i dette Omfang, antager jeg, at der vilde være talt om ministeriel Enevælde.

Endelig skal jeg sige til Ministeren, naar han byggede saa meget smukt paa Toldindtægternes Stigning, at jeg har den personlige Fornemmelse, at der kan komme et Par Aar, hvor deres Stigning maaske vil ophøre og muligvis endog gaa tilbage, og jeg vil advare Ministeren ved at henvise til forhenværende Finansminister Scharlings Skæbne. Han fremlagde Forslag om at give noget af Tolden til Kommunerne og stod og argumenterede saa uendeligt smukt om, at det sikkert vilde lykkes, fordi Tolden var i stadig Stigende og i det selv samme Aar gik Toldindtægterne ned. Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Finansminister skal stole paa Toldindtægternes Stigning i den Grad han gør og bygge derpaa i Fremtiden.

Finansministeren (Hage): Nej, det ærede Medlem har Ret, man skal altid mistro Fremtiden. — Den Forbedring i

Status, som er fremkommen eller forhaabentlig vil vise sig paa Statsregnskabet for indeværende Finansaar i Sammenligning med Finansloven, vil ikke være fremkommen derved, at man har undladt at afholde bevilgede Udgifter, men derved, at Indtægterne ere gaaede rigeligere ind.

Birek: Den højtærede Minister sagde, at jeg havde Ret i, at man skal mistro Fremtiden, og jeg har dobbelt Ret, naar det er Ministeriet Deuntzer, som raader for den.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Finanslovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

Formanden: Forslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4330 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ordførerne:*

1) I § 15, 2det Stykke, 3die Linie: „den østre“ ændres til „Østre“.

2) I samme Paragraf, samme Stykke, sidste Linie: „Bytinget“ ændres til „Byretten“.

3) I § 35, 1ste Stykke, 4de Linie udgaar: „henholdsvis Formanden“, og i 2det Stykke, 2den Linie, udgaar: „vedkommende“ og „eller Formand“.

4) I § 60, 2det Stykke, 1ste Linie udgaar: „Retsformand“.

5) I § 114 udgaar Slutningen: „eller . . . Notarialforretninger“.

Vedtages dette, affattes § 1016 saaledes:

„Personer, som ved Lovens Ikrafttræden have og fra 1. November 1902 have haft Autorisation til som Fuldmægtige for